

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng Chủ Nhật ngày 13/08/2023.

*****

TỊNH KHÔNG PHÁP SƯ GIA NGÔN LỤC

Phần 2 Chương 9

ĐẠO TRÀNG

Chúng ta thường gọi là “*đạo tràng*”, những nơi không có tu cũng gọi là “*đạo tràng*”, những nơi không có học cũng gọi là “*đạo tràng*”, những nơi chỉ tập hợp danh vọng lợi dưỡng cũng gọi là *đạo tràng*. Cho nên trước đây cũng có nhiều người vừa nghe thấy từ “*đạo tràng*” là người ta đã muốn giải tán rồi.

Hòa thượng nói: “***Tràng là nơi chốn, đạo là lối đi***”. Có nghĩa là cái nơi chốn đó phải có tu, có học một cách rõ ràng thì mới gọi là “*đạo tràng*”. Có những nơi rất rộng lớn, có nơi có chốn nhưng sự tu học gần như không có, vậy làm sao gọi là “*đạo tràng*” được. Tiêu chuẩn của *đạo tràng* mà Hòa Thượng nói là một ngày phải có ít nhất hai giờ giảng kinh, nơi giảng đường thì phải có giảng kinh, nơi Niệm Phật Đường thì phải niệm Phật không gián đoạn. Đó mới gọi là *đạo tràng*.

Tiêu chuẩn này ngày nay đã bị hạ thấp quá nhiều. Chúng ta thấy tiêu chuẩn đã bị hạ thấp thì chắc chắn sự thành tựu của người tu học ở đó cũng sẽ bị hạ thấp rất nhiều. Nơi mà tràn đầy danh vọng lợi dưỡng, vẫn cạnh tranh, vẫn thị phi nhân ngã mà vẫn gọi là “*đạo tràng*” thì *đạo tràng* đó sẽ thành ra cái gì? Người niệm Phật thì không thể vãng sanh, người ngồi Thiền thì không thể khế ngộ, người học Phật pháp thì hiểu sai lời Phật. Đây là vấn đề rất nghiêm trọng hiện nay.

Như sáng nay tôi vừa nghe nói sắp đến rằm tháng Bảy rồi, ở nơi nào đó có tổ chức chèo thuyền Bát Nhã, mà trong khi tháng Vầy là tháng Vu Lan. Ngài Đại Mục Kiền Liên đã thị hiện hành hiếu cho chúng ta thấy, Ngài đã có thể vào tận địa ngục để cứu mẹ mình nhưng Ngài không thể cứu được và phải về thưa với Phật làm thế nào để cứu mẹ của mình ra khỏi địa ngục. Phật đã dạy cho Ngài phương pháp làm. Phương pháp mà Phật dạy rất chuẩn xác, nhưng người ngày nay càng làm càng lúc chỉ làm ở hình thức, không có nội tâm. Vậy thì làm sao có được kết quả!

Hôm nay là Đại lễ tri ân cha mẹ & vợ chồng ở thành phố Bắc Ninh. Tôi hỏi những người Phật tử ở đó nhưng họ không biết thông tin. Năm trước tại nơi đây chúng ta làm rất long trọng tại một hội trường rất sang trọng, có đoàn liền anh liền chị ca múa quan họ đến để trình diễn rất long trọng. Thì chúng tỏ rằng chúng ta cũng đã làm đâu có nhỏ đâu, thế mà người biết đến thì rất hạn chế, thật ra họ không quan tâm. Họ cho rằng: “*Tri ân cái gì! Chỉ làm bề ngoài!*”. Thậm chí những người đến hát liền anh liền chị hát xong chỉ chụp hình, livestream rồi đi về mà

không dự lễ. Cho nên năm nay tôi không cho mời họ nữa, chương trình văn nghệ năm nay là hoàn toàn do các thầy cô giáo trong Hệ thống đảm nhiệm.

Như chúng ta thấy, dần dần những tiêu chuẩn mà Phật dạy đã bị mai một dần, chuẩn mực của Thánh hiền cũng dần dần bị hạ thấp, vậy thì kết quả sẽ ra sao? Hòa thượng Tịnh Không nói: **“Niệm Phật mà không vãng sinh thì không có việc gì để nói”**. Coi như anh đã thất bại hoàn toàn, đã bỏ lỡ một cơ hội mà **“bá thiên vạn kiếp nan tao ngộ”** (trăm ngàn muôn kiếp khó gặp được). Chứ không phải niệm Phật một thời gian có được đạo tràng to, nhiều đồ chúng, mà nhiều đồ chúng đó đi về đâu? Không ai vãng sinh hết. Vậy thì việc này mới khó, nhiều người mà không vãng sanh thì sẽ trở thành oan gia trái chủ của nhau. Cho nên Hòa thượng đã nói một cách hết sức mạnh mẽ: **“Niệm Phật mà không vãng sanh thì không có việc gì để nói, không có việc gì để bàn”**. Ta làm việc là vì từ bi xuất phương tiện để lợi ích chúng sinh. Việc lợi ích chúng sinh đó là vì từ bi mà làm, còn việc niệm Phật để vãng sinh là việc của chúng ta phải làm. Mọi người phải nhớ việc này! Cho nên đạo tràng là phải có tu, có học, có người vãng sinh mới gọi là đạo tràng. Nếu dựng lên một cái đạo tràng, thỉnh mấy vị Phật ngồi đó rồi cùng nhau danh lợi mà gọi là đạo tràng? Vậy thì kết quả sẽ ra sao?

Hòa thượng Tuyên Hóa nói một câu đáng để chúng ta phản tỉnh: **“Mơ mơ hồ hồ nhất định sẽ về thế giới mơ mơ hồ hồ, minh minh bạch bạch nhất định sẽ về thế giới minh minh bạch bạch”**. Làm gì có chuyện mơ mơ hồ hồ mà về được thế giới minh minh bạch bạch. Phật tử trong đạo tràng niệm Phật hỏi: **“Có thể vãng sinh không?”**. Không biết nữa, may ra mà Phật rước nhầm mới được vãng sinh! Vậy thì có mơ mơ hồ hồ không? Còn minh minh bạch bạch nhất định sẽ về thế giới minh minh bạch bạch, minh minh bạch bạch không thể về thế giới mơ mơ hồ hồ. Một người sáng suốt biết rõ lịch trình của mình sẽ đi thì nhất định sẽ đi đến nơi đến chốn. Một người tu học hiểu rõ lịch trình của mình, quá trình phải làm, phải tu, phải chuyển đổi tâm cảnh của mình thế nào thì mới có kết quả tốt được. Còn cứ mơ mơ hồ hồ không hiểu gì cả, việc tu thì không hiểu nhưng việc danh lợi thì lại hiểu rất tường tận. Việc tu hành chuyên tâm thì không hiểu nhưng hưởng thụ năm dục sáu trần thì rất tường tận, thấy tiền, thấy lợi, thấy sắc, thấy ăn, thấy ngủ thì rất sáng suốt, vậy thì mơ mơ hồ hồ rồi còn gì nữa! Cho nên Hòa Thượng Tuyên Hóa nói: **“Nhất định sẽ đi về thế giới mơ mơ hồ hồ”**. Thế giới mơ mơ hồ hồ là khi chết mình không biết mình đi về đâu. Hòa Thượng Tuyên Hóa còn nói một câu hết sức chấn động: **“Một mẻ lưới tóm gọn hết cả đám cá mơ mơ hồ hồ”**, quăng một mẻ lưới bắt hết đám cá mơ mơ hồ hồ.

Hòa thượng Tuyên Hóa nói đến câu chuyện ở một ngôi chùa: Ông thầy hướng dẫn mọi người tu hành, thời gian sau thì thầy mất, học trò lớn thay thầy kế vị. Người kế vị một thời gian sau rồi cũng mất, khi mất nhìn thấy sư phụ liền từ xa chạy đến gọi **“Sư phụ!”**. Sư phụ thay vì dang tay đón chào học trò thì nói: **“Nhà ngươi đi đâu đấy?”** Học trò ngỡ ngàng nói: **“Con đi đến chỗ sư phụ thì chắc chắn là đúng rồi!”**. Sư phụ nói: **“Con biết nơi này là nơi nào không? Đây là địa ngục”**. Lúc đó học trò mới la lên: **“Hả? Tại sao sư phụ lại dạy con đi vào địa ngục?”**. Ông thầy mới nói: **“Ta cũng không biết nữa, ta cũng tu như vậy mà sao lại đi vào địa ngục?”**. Đây là bản dịch đầu tay ngày xưa của tôi về Hòa Thượng Tuyên Hóa, vì câu chuyện quá ấn tượng nên tôi nhớ rất rõ đoạn này. Hòa Thượng Tuyên Hóa nói: **“Thế là thầy mơ mơ hồ hồ**

dẫn theo một đám học trò mơ mơ hồ hồ tuân tụt mà đi vào địa ngục”. Mà không phải là đi một vài người đâu, một mẻ lưới bắt gọn hết không sót một ai.

Cho nên đã gọi là “*đạo tràng*” thì phải có giải, là hiểu rõ, phải có hành là thực hành, giải hành phải tương ứng. Nếu giải không thì là cái đũa đựng sách, không có kết quả; Hiểu mà không làm cũng không có kết quả. Hành mà không giải, nghĩa là có làm nhưng làm mà không hiểu, làm sai lệch thì kết quả cũng sẽ sai lệch. Cho nên chúng ta thấy, bắt đầu sắp bước vào tháng bảy Vu Lan rồi, lấy câu chuyện của lễ Vu Lan là cứu cái tội treo ngược người tội, người bị tội này vô cùng khổ sở, cấp bách. Vậy phải làm thế nào để cứu họ khỏi tội này. Phải dụng tâm thế nào để có thể cứu được người đang bị hình phạt treo ngược như vậy, đây là một thí dụ. Chúng ta phải dụng tâm thế nào để cứu ông bà cha mẹ đã mất của chúng ta, cứu huyền thất tổ đã mất không biết có an lạc không hay đang khổ đau ở nơi cõi khổ? Vậy thì phải dụng tâm như thế nào? Chân thành thanh tịnh chánh giác từ bi thì may ra mới có phước báu, mới hi vọng hồi hướng công đức để cứu cửu huyền thất tổ của chúng ta.

Thế mà một lần tôi thấy một nhóm Phật tử đến chùa, đang ngồi ăn nhân ngày Lễ Vu Lan, ăn bún mà lấy tô bún choảng nhau, thật náo loạn, khi đó tôi còn đang làm nhà sách. Thân bằng quyến thuộc của chúng ta ngày đó đang chờ chúng ta làm công đức tạo phước lành để họ nương nhờ, vậy mà con cháu còn sống đến chùa ăn mà còn đánh lộn cỡ đó. Đây là một việc làm tạo ra biểu pháp vô cùng xấu ác, chẳng những bản thân đã tạo bao tội lỗi rồi, mà cửu huyền thất tổ chúng ta không cách gì nương nhờ ở nơi chúng ta cả.

Cho nên chúng ta phải phải hiểu cho rõ từ “*đạo tràng*”, nơi chốn đó phải có đạo, có nghĩa là phải có giải có hành tương ứng, có tu có học thì mới được gọi là “*đạo tràng*”, thật tu thật học. Có tu mà không có học, hay có học mà không có tu đều chưa phải là đạo tràng. Cho nên nhiều người khoe với tôi là Phật tử. Tôi hỏi họ tu ở đâu, ai dạy. Họ nói ra tôi nín thinh không nói gì luôn, không dám nói nữa.

Chúng ta phải biết đạo tràng, ngoài “*giải hành tương ứng*” ra thì đạo tràng còn phải có sáu phép lục hòa: khẩu hòa vô tranh, lời nói phải nhu hòa, ái ngữ, chứ không được nói nhau như cãi lộn. Nếu chúng ta vào chùa rồi cãi lộn trong chùa thì người ta vừa mới phát tâm đến chùa, nhìn thấy chùa, đạo tràng hơn cái chợ, người ta sẽ mất đi tín tâm. Cho nên nhà Phật tại sao lại gọi là tăng đoàn, một tăng đoàn hòa hợp, mà đoàn thể biểu mẫu hơn tất cả các đoàn thể trên thế gian này mới gọi là tăng đoàn. Có nghĩa là một đoàn thể gương mẫu hơn tất cả các đoàn thể trên thế gian này thì mới được gọi là tăng đoàn. Vậy thì người học Phật phải như vậy đấy. Người học Phật phải là người làm ra tấm gương cho tất cả mọi người trên thế gian này. Đạo tràng không những có giải, có hành, có tu, có học một cách rõ ràng, còn phải trải qua lục hòa, tam học, phải có sáu phép lục hòa, phải tu giới định tuệ, phải tu lục độ vạn hạnh mới được gọi là “*đạo tràng*”. Bây giờ Phật tử đi chùa còn chưa biết lục hòa là gì. Sáu phép hòa là: Giới hòa đồng tu, thân hòa đồng trụ, khẩu hòa vô tranh, lợi hòa đồng quân, ý hòa đồng duyệt, kiến hòa đồng giải. Lợi phải chia đều nhau, không phải còn 5 miếng đậu mà có 7 người thì mấy người lấy trước người sau không có, làm gì có chuyện đó! Hôm nay có một đám rau nhỏ, người đến trước tranh rồi người sau không có, làm gì có chuyện đó! Có lợi thì phải chia đều cho nhau, thế gian người ta còn làm được mà.

Chúng ta nhớ gia tộc Trịnh Liêm hàng mấy trăm người chung sống, được vua Minh Thái Tổ ban tặng cho hai trái táo. Vua cũng dùng trái táo để thử xem cách ứng xử của Trịnh Liêm thế nào. Ông liền cho người nghiền hai trái táo ra, pha vào với thùng nước cho đủ rồi chia đều cho cả một đoàn thể gia tộc đó cùng uống. Đấy, người thế gian họ còn làm được như vậy đấy, người ta không phải là người học Phật đấy. Chúng ta là người học Phật, chúng ta được dạy rất kỹ. Đoàn thể hòa hợp thì phải có sáu phép hòa, mà chỉ cần một đoàn thể lục hòa thôi, chỉ cần một đoàn thể 4 người mà sử dụng phép hòa thì tự nhiên những người khác sẽ theo đó mà làm. Thậm chí Hòa Thượng còn nói: *“Chỉ cần một đoàn thể hòa hợp là có một tảng đoàn rồi, thì khu vực đó mưa thuận gió hòa”*. Cảm động trời đất thì có thể mưa thuận gió hòa. Nơi khác thì động đất mưa bão nước ngập, nơi nào có lục hòa thì nơi đó sẽ không có việc đó xảy ra.

Hôm qua lúc thầy Phương chia sẻ trực tiếp trong buổi nói chuyện với các trường mầm non trong toàn Quận Hà Đông hôm qua, một cô giáo Hiệu trưởng trường công lập nói rằng từ ngày cô ấy làm đến nay, chưa bao giờ cô ấy tổ chức sự kiện, buổi lễ cho các con mà bị mưa hết, tôi nhớ cô ấy nói từ năm 2005 đến nay. Mình đừng tưởng rằng chỉ mình có được, người ta làm với cái tâm vì chúng sanh cũng cảm động được trời đất như vậy.

Các Thầy cô giáo tổ chức một ngày hè cho các cháu ở Vinh, nắng nóng chưa từng nắng nóng nào bằng như vậy. Thế mà đêm hôm trước mưa tầm tã, ngày hôm sau, ngày các con đến là nhiệt độ dưới 30 độ, trời râm mát nguyên một ngày các con được mát mẻ. Sau khi sự kiện tổ chức xong, mọi người và các con đã về hết rồi thì bắt đầu trời mưa đến, mưa như là trút nước.

Chúng ta thấy không, năng lực của nội tâm mạnh mẽ lắm, có thể làm cho đại họa, đại tai đại nạn bị chậm lại, bị nhẹ đi. Nếu chúng ta dùng tâm tốt, chỉ vì lợi ích cho người mà làm thì nhất định cũng sẽ cảm động được trời đất, cảm động đến đại tự nhiên.

Cho nên đạo tràng là phải có thật tu thật học, gọi là *“giải hành tương ứng”* thì mới gọi là đạo tràng, thì những người ở đạo tràng đó mới được lợi lạc, mới có kết quả tốt, còn không thì cứ mơ mơ hồ hồ. Tu học Phật mà vẫn mơ mơ hồ hồ, danh vọng lợi dưỡng thì lại rất rõ ràng tường tận, cái này lời, cái kia lỗ, hưởng thụ năm dục sáu trần thì không thiếu thứ chi, tham sân si ngạo mạn thì vẫn còn nguyên, vậy thì đạo tràng đó là đạo tràng gì? Mọi người nghĩ xem đó là đạo tràng gì? Nói thẳng ra đó chính là đạo tràng của ma, chứ không phải của Phật.

Cho nên trước đây, cách đây hơn 10 năm rồi, tôi cũng phải giải thích từ *“đạo tràng”* này rất nhiều lần vì nhiều nơi người ta nghe tới từ *“đạo tràng”* là muốn giải tán rồi. Thật vậy, nếu đạo tràng mà chỉ danh lợi thị phi nhân ngã, chỉ tham sân si mạn thì giải tán là đúng. Còn đạo tràng đúng như nhà Phật gọi thì không ai muốn giải tán cả, không ai cản trở, chướng ngại cả. Nơi nào mà chỉ lợi ích cho chúng sinh, lợi ích cho bao nhiêu người mà ta không có lợi ích gì thì tự nhiên họ sẽ ủng hộ, họ sợ chúng ta không đủ sức duy trì cho nên họ sẽ lo cho chúng ta ở đó.

Hôm qua tôi đến Sơn tây, nơi đây chỉ còn một hai huynh đệ ở đó lèo tèo mà rau vẫn tặng, đậu vẫn làm ra tặng cho làng xóm, hôm qua còn đào khoai sọ đi tặng. Dân làng thấy lạ sao cái gì cũng tặng, thấy chỉ còn có vài người ở đó mà sao vẫn tiếp tục tặng. Hôm qua thấy bà con đang dọn cỏ làm đường, tôi nói mọi người mang máy ra cắt cỏ phụ các cụ. Hỏi những

việc làm như vậy ai muốn chướng ngại chúng ta, ai muốn ghét chúng ta, ai muốn chúng ta chết? Chắc chắn họ muốn chúng ta sống để phục vụ người ta, còn nếu chúng ta sống mà bắt người ta phục vụ thì chắc chắn họ muốn chúng ta chết. Chứ nếu chúng ta sống mà phục vụ họ thì chắc chắn họ sẽ cầu trời cho chúng ta trường thọ sống lâu. Đạo lý này rõ như vậy mà.

Hòa Thượng nói đến đạo tràng Cư sĩ Lâm Singapore: **“Đạo tràng cộng tu cũng phải nhân duyên đầy đủ, ngay trong duyên phận thù thắng cũng phải có những người làm ra tấm gương tốt. Ví dụ đạo tràng của người xuất gia thì người xuất gia phải dẫn chúng, càng nhiều người xuất gia dẫn chúng thì tín tâm của người tại gia sẽ càng mạnh mẽ”**. Chúng ta phải hiểu điều này! Hòa Thượng nói điều này khi Ngài đang giảng ở cư sĩ Lâm Singapore, mà ở đó chúng xuất gia cũng rất nhiều (*hơn hai mươi người xuất gia*). Cho nên Hòa Thượng nói người xuất gia phải phát tâm lên niệm Phật đường vì niệm Phật đường mỗi ngày niệm Phật 24 giờ không gián đoạn. Nếu cư sĩ tại gia thấy vài người xuất gia hay không có người xuất gia lên niệm Phật đường thì phong quang đã không mạnh mẽ rồi. Nếu họ lên niệm Phật đường mà thấy nhiều người xuất gia đang kinh hành niệm Phật thì những người tại gia sẽ càng tín tâm hơn, càng nỗ lực hơn. Cho nên Hòa Thượng nói: **“Người xuất gia càng nhiều thì người cộng tu tín tâm sẽ càng mạnh, cho nên người xuất gia nhất định phải phát tâm từ bi, không từ lao nhọc ở nơi niệm Phật đường dẫn chúng. Đạo tràng mà người xuất gia càng nhiều thì càng tốt, đây là đạo tràng chân thật thù thắng trang nghiêm”**.

Hòa Thượng nói: **“Hiện tại niệm Phật đường cư sĩ Lâm người đến niệm Phật càng lúc càng nhiều. Đây là làm cho phong khí niệm Phật nơi đây hưng vượng lên, chính vì vậy mà đã chiêu cảm rất nhiều người niệm Phật ở khắp nơi trên thế giới không từ khó nhọc để tìm đến, số người càng lúc càng đông”**.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta hy vọng xây dựng một đạo tràng giải hành tương ứng. Đạo tràng thì mỗi ngày giảng kinh không gián đoạn, niệm Phật không gián đoạn, đạo tràng khu vực này phải làm ra mô phạm, thị phạm cho tất cả các khu vực khác”**. Chúng ta phải nghe cho rõ từng câu, không phải là xây dựng một cái chùa cho to để tiếp đón được nhiều người. Hòa Thượng hy vọng xây dựng một đạo tràng giải hành tương ứng, nghĩa là có học có tu một cách song hành.

Vậy thì mọi người thử nghĩ xem? Làm thế nào để giảng kinh không gián đoạn, làm thế nào để niệm Phật không gián đoạn? Ngày xưa thì khó chứ bây giờ thì quá dễ rồi! Chúng ta có máy mp3, có vô tuyến truyền hình, có thể bật 24h một ngày. Đến giờ tụng kinh niệm Phật thì chúng ta tắt đài đi, lúc nghỉ tụng kinh niệm Phật thì mở giảng kinh niệm Phật lên, khu vực nào niệm Phật thì mở niệm Phật, khu vực nào giảng kinh thì mở giảng kinh.

Chỗ tôi ở đêm từ trong ra ngoài có 8 đến 10 cái máy giảng kinh hoặc niệm Phật, đến khu vực nghe giảng thì nghe giảng, đến khu vực niệm Phật thì nghe niệm Phật. Tôi bật máy niệm Phật liên tục suốt đêm ngày để luôn nhắc nhở mình niệm Phật, vậy mà còn chưa nhớ. Nếu suốt ngày không có sự nhắc nhở nào thì toàn là vọng tưởng, cạnh tranh đấu tranh, giành giật, chìm trong danh vọng lợi dưỡng. Nơi đó mà gọi là đạo tràng thì đó là đạo tràng của ma rồi, không phải là đạo tràng của Phật.

Việc này Hòa Thượng cũng đã nói rồi: Muốn đạo tràng giảng kinh không gián đoạn thì chỉ cần mở đĩa không gián đoạn là được, mở cả ngày hôm sau mở đĩa thứ hai. Ví dụ hôm nay mở tập một đĩa thầy Thái giảng “*Con đường đạt đến nhân sinh hạnh phúc*” cho tất cả nghe, mở cho mấy con ma mơ mơ hồ hồ nghe. Sao gọi là ma mơ mơ hồ hồ? Vì là ma mới mơ mơ hồ hồ chứ không thì đã minh minh bạch bạch rồi! Ngày tiếp theo mở đĩa số hai. Bốn mươi ngày mở bốn mươi tập, sau bốn mươi ngày đó chuyển sang mở 40 tập “*Đệ Tử Quy và tu học Phật pháp*” cũng của Thầy Thái giảng. Vậy là có 80 ngày rồi. Chúng ta có thể mở quay vòng để nghe giảng nhiều lần lặp đi lặp lại để cắm gốc nền tảng. Người ta cứ nói đến lý nhiệm màu, nào là Thế giới Tây Phương Cực Lạc có Ao Thất Bảo Tám Công Đức trong khi cái căn bản thì không làm. Vậy thì họ mong cầu đến nơi mà họ không thể đến được. Việc này thật sự là đau lòng mà nói.

Hòa Thượng: “*Ở nơi đạo tràng Cư sĩ Lâm Singapore mỗi ngày giảng kinh không gián đoạn, niệm Phật không gián đoạn, để cho những đồng tu nghỉ hưu không còn công việc nữa, đã buông xả rồi, có thể ở nơi đây trường kỳ tham gia niệm Phật. Những người còn gia đình, còn đang công tác cũng đều có thể nhân lúc nhàn rỗi tranh thủ đến đây để cùng nghe pháp, cùng niệm Phật*”. Thật vậy, tôi đã ba lần đến đó, mỗi lần tôi ở đó một tuần. Lần nào tôi cũng đều thấy có người mặc đồ công sở, rảnh đến đó khoác áo tràng tranh thủ niệm Phật, hoặc có người tranh thủ đến nghe một giờ giảng pháp xong mau mau về gia đình nấu cơm, đón con hay đến công sở làm việc. Chúng ta chưa tạo ra được đạo tràng dành cho những người có cơ hội hể rảnh là có thể đến nghe pháp hay niệm Phật. Đặc biệt chỗ cư sĩ Lâm có nhà ăn miễn phí, đồ ăn rất ngon, có tận 20 món nóng hổi, một ngày vài nghìn người ăn thì đâu có thừa thức ăn mà để nguội lạnh, thức ăn vừa hết thì nhà bếp lại làm đưa đồ lên. Nhiều người tranh thủ đến niệm Phật nghe pháp xong thì xuống ăn rồi đi về, tắm rửa thay đồ rồi đi ngủ, ngày mai đi sớm vào đạo tràng niệm Phật, xong xuống ăn rồi đi làm. Thực ra chúng ta cũng có nơi có thể làm được nhưng người ta không làm.

Hòa Thượng nói: “*Cho nên phong khí hiện tại của niệm Phật đường nơi Cư sĩ Lâm rất tốt, thù thắng không gì bằng, vì nhiều người tranh thủ đến niệm Phật. Cũng chính bởi phong khí tốt đẹp như vậy cho nên có rất nhiều đồng tu khắp nơi đến tham gia. Sau khi bước vào niệm Phật đường rồi thì không muốn bước ra, những người bước vào giảng đường nghe pháp rồi thì ngồi nghe cho hết*”. Phong khí rất trang nghiêm, rất thanh tịnh, do từ trường nơi đó họ thấy thích, cảm thấy an ổn, an tịnh nên họ muốn ở lại lâu một chút, vì bên ngoài nhiều phiền toái đua tranh. Nếu người ta đến đạo tràng thấy người ở đó gây lộn thì họ muốn đi ra chứ không muốn ở lại nữa.

Hôm qua tôi kể câu chuyện về nhóm Phật tử đến sân bay giành nhau check in, chen lấn. Người thế gian người ta nói: “*Mấy bà trời này ở đâu vậy?*”. Làm gì mà có chuyện Phật tử mà vô pháp vô luân như vậy! Rõ ràng người ta đã có lối trong sân bay để xếp hàng, phân chia hạng ưu tiên, hạng thương gia, hạng phổ thông, có khu vực dành cho từng hãng bay khác nhau rồi, vậy mà mấy bà trời mặc bộ đồ lam, đồ nâu đến tranh giành náo loạn. Đạo tràng không có giải có hành nên mới như vậy. Còn đạo tràng mà có giải hành thì làm sao mà như vậy được.

Hòa Thượng nói: “*Niệm Phật đường ở Singapore ngày một thù thắng, từ đầu năm đến cuối năm, từ mùng một đến ba mươi tháng chạp, mỗi ngày niệm Phật 24 giờ không gián đoạn, đây là “Phật thất thường niên”. Giảng đường mỗi ngày giảng kinh hai giờ không gián đoạn, một năm 365 ngày cũng không gián đoạn, chân thật là đạo tràng giải hành tương ưng, “định huệ đẳng trì”.* Niệm Phật là tu định, nghe giảng kinh là tu huệ. Rõ ràng là định huệ đẳng trì, định huệ song hành.

Hòa Thượng nói: “*Có nhiều vị Hòa Thượng ở các danh sơn đều khen ngợi, đều tán thán đạo tràng này là đạo tràng đệ nhất thế giới*”. Nơi đó có 24 giờ niệm Phật không gián đoạn, 365 ngày giảng kinh không gián đoạn. Chúng ta cũng có thể làm được mà. Khu vực là giảng đường giảng kinh thì chúng ta mở giảng kinh, khu vực niệm Phật thì chúng ta mở niệm Phật. Chúng ta mời chúng sinh ở các tầng không gian khác ai muốn nghe giảng kinh thì đến giảng đường A, ai muốn niệm Phật thì đến giảng đường B, vẫn có thể niệm Phật, giảng kinh không gián đoạn.

*****

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!